

Da se ublaži jugoslovanska vinska kriza, so na razpolago te-le možnosti:

Ali se upelje trošarina na brezalkoholne pijače, ali se zniža dosedanja previsoka vinska trošarina. Lahko bi se uvedla trošarina na brezalkoholne izdelke in pri tem pa znižala trošarina na vino.

Nasprotniki alkohola skušajo z vsemi močmi, da preplavijo Jugoslavijo z brezalkoholnimi pijačami in to iz »zdravstvenih« ozirov. Dobro bi bilo vprašati najbolj zagrizenega abstinenta: Kaj je bolj zdravo, prijetno naravno vino, ali brezalkoholni izdelek, ki je mešanica mlečne, ogljikove, citronske kisline in tem podobnim pančarijam?

Januš Golec:

Brez mladosti . . . !

Nad 10 let je minulo, odkar je prenehalo svetovno klanje. V povojni dobi se prepad med invalidi in zdravimi ni premostil, ampak znatno poglobil. Nekaj so krivi temu prežalostnemu dejstvu invalidi sami. Koliko je takih, ki bi se kljub pohabljenosti lahko preživljali sami, pa jim bolj ugaja beračenje in pohajkovanje. Zopet drugi so lažinvalidi, ker prosjačijo s poškodbami, s katerimi jih je zaznamovala usoda vse kje drugje le v vojni ne! Pretežna večina težkih in pravih vojni invalidov je ohranila ponos in se preživlja na ta ali oni način sama. Vsekako sta sočutje in hvalečnost napram še živim mrličem izza svetovne vojne ne le ugasnila ter izumrla, da, se celo pretvorila v nevoľjo in jezo, ako sreča zdrav človek invalida!

Pred dnevi sem obiskal št. Lovrene na Pohorju. Zvečer je prisedel k mizi velik, lep in na prvi pogled močan mož. Spustil se je na stol smehljajočega obraza in pozdravil z menoj došlega domačina. Pogovor je nanesel na vprašanje: Kako se godi enemu ali drugemu izmed nas. Vsi smo zmigavali z ramami, le velikan je bil mnenja: »Živi se!« Sedaj sem še le spoznal, da imam pred seboj invalida, kateremu manjka leva noga, leva roka in levo oko. Pozneje mi je še sam pojasnil in pokazal, da ima razstreljeno še desno roko in skoro do kosti odnešeno meso s pleč.

Bivši vojaki smo se takoj prijazneje pogledali. Dobrosrčni invalid nam je zaupal, da je moral po končani vino-rejski šoli z 18 tim letom na italijansko

Letošnjo trgatve bo začela Jugoslavija z velikimi zalogami starega vina. Dalmacija ima polne kleti in premalo posode za shrambo nove trgateve, ki obeta preobilico pridelka. Okolica Vršaca je preobložena s starim vinom in ne ve, kam bo shranila letošnjo trgatve. Vinski veletrgovci so vsi založeni z dalmatinskim pridelkom in ne vedo, kam z njim.

Organizacije vinogradnikov in vinskih trgovcev prirejajo skupna zborovanja, ki so v težkih časih vinske krize njihov edini posel. Zborovanja, posvetovanja, protesti — vse to brez uspeha! V Jugoslaviji zrejo v novo vinsko trgatve s slabimi upi . . .

bojišče. Tukaj se je razpočila pred njim težka granata. Kamenje je sifrčalo na vse strani in ob tej grozni priliki je bil tako strašno ranjen. Čela štiri leta je prebil neprestano v bolnici. Po povratku v domovino je bil nekaj let ekonom na večjem posestvu v Halozah. Danes je nadzornik v domači tovarni ter se preživlja popolnoma sam. Vsem se nam je usmilil, ko je končal sicer kratko, a zanj obupno bridko povest. Dotaknil sem se še ga z vprašanjem, kako kaj prenaša invalidski križ. Razložil je svoj povojni položaj z nezabnimi besedami: »Veste, kar me najbolj boli? Nikdar nisem bil mlad in nikoli ne bom znal, kako lepa je mladost . . .«

Vsega pomilovanja vrednemu siromaku danes ni za roko, ne za nogo ter oko, boli ga, ako vidi mladino in se mu vzbudi zavest: Jaz nisem bil nikdar mlad. Ne mlad po lastni krivdi, ampak po groznem pečatu svetovne vojne! Mladost sta mu pogoltnila vojaštvo ter bolnica in to je res zavest, ki peče bolj nego izguba katerega koli drugega uda. Koliko so vredni lepi in veseli mladostni spomini. Biti brez teh po tuji krivdi, je invalidnost najvišje stopnje.

Mislite, da je ta pohorski invalid edini, ki je ostal brez mladosti po nedolžnem? O, ne! Koliko jih je tudi v Sloveniji, ki se morajo radi svetovne vojne pehati skozi življenje brez okusa čaše prave mladosti! In invalid z ravnokar omenjeno obupno zavestjo nikdar ne bo prosil, ne beračil in ne bo v nadlego drugim z mladostnimi spomini!

dne 5. avgusta tega leta poslal izraze sinovske vdanosti. Nato sem sprejel od Em. Kard. Gasparri pismo, ki se glasi: Vatikan, 22. avgusta 1929. Blagovoli zagotoviti člane Prosvetne zveze mariborske škofije, da je sveti Oče z veseljem sprejel jubilejno častitko poslano mu po Apost. Nuncijaturi z božje poti na Brezjah.

Posebno mu ugajajo velikodušni sklepi, storjeni glede Katoliške akcije, zato prosi Njega Svetost pri Gospodu za nje vztrajne delavnosti in pošilja kot poročstvo svoje blagonaklonjenosti Apostolski blagoslov. F. P. Card. Gasparri.

Pri tej priliki Ti pošiljam izraz svojega spoštovanja in se priporočam Tvo-

jim molitvam Ti v Gospodu vdani Dr. Alfr. Pacini, l. r., opravilej poslov.

Krščanska ženska zveza vabi vse članice, podpornice članice in tudi nečlane, da se udeležijo slovesnosti proglasitve lurske cerkve za baziliko v Rajhenburgu dne 7. in 8. septembra tega leta. Vlak vozi iz Maribora ob 9. uri predpoldne. Udeleženci se naj prijavijo najpozneje do četrta 5. septembra pri g. predsednici Krščanske ženske zveze ali pri g. odbornicah. Opozorjamo, da se plača polovična vožnja. — Odbor.

Ruše pri Mariboru. Na Marijin praznik dne 8. septembra bomo skromno, pa zato bolj pri-srčno proslavili petletnico obstoja domačega orlovskega odseka. Ze pri prvi sv. maši pristopimo skupno, fantje in dekleta, k sv. zakramentom, pred poznim sv. opravilom, ob pol 10. uri bo v prenovljeni župniški cerkvi posebna mladinska pridiga, po sv. maši pa bo v dvorani stare šole slavnostni občni zbor orlovskega odseka s primernim govorom. Vsi fantje in dekleta, tudi nečlani, ki čutite z nami, starešine in prijatelji naši, iskreno vabljeni. Naj bo ta dan praznik katoliških mladinskih organizacij v staroslavni Rušah. — »Ruško nedeljo« bomo obhajali letos dne 15. septembra.

Mladeniški tabor v Jeruzalemu preteklo nedeljo je prekrasno uspel. Udeležba je bila jako velika. Poleg mladine je bilo navzočih tudi dosti staršev, ki so kazali veliko zanimanje za temeljna načela in plemenite cilje katoliškega mladinskega gibanja. Toliko je bilo udeležencev, da so napolnili prijazen hrib, na kojem stoji zanimiva cerkva posvečena žalostni Materi božji. Shod je bil sijajna manifestacija za Katoliško akcijo, ki se ustanavlja v Sloveniji. V cerkvi je daroval sv. mašo prevz. g. pomožni škof dr. Tomaž, ki je v prisrčnem govoru dal mladim lepe nauke, nasvete in navodila za življenje. Mladeniški tabor je otvoril in vodil g. velikonekredski dekan Fridrik Horvat, ki je ves vnet za oživotvorenje Katoliške akcije v naših krajih. V svojem nagovoru je podal kratek zgodovinski oris cerkve, pri kateri se vrši mladeniški tabor ter nato opredelil namen zborovanja. Predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec je v poljudnem govoru pojasnil bistvo in namen Katoliške akcije, razmerje naših različnih prosvetnih organizacij do nje ter obširno in s praktičnimi navodili raztolmačil nalogo, ki jo ima naša slovenska krščanska mladina vršiti v vrstah Katoliške akcije, kjer mora po željah sv. Očeta biti avantgarda — prednja straža. Dr. Janžekovič, kaplan pri Sv. Miklavžu, je razpravljal o laiškem (svetnem) apostolstvu ter je s praktičnimi zgledi s Francoskega razsvetlil njegov cilj in način, kako se naj to apostolstvo vrši. Nastopila je cela vrsta mladencev s pozdravnimi in bodrilnimi govori. Govorili so Gustav Rakusa iz Svetinje, Alojz Janžekovič, načelnik Orla pri Sv. Marjeti niže Ptuj, zastopnik Orla iz Središča, Andrej Mir za Krekovo mladino pri Sv. Miklavžu, Jožef Munda od Sv. Tomaža in Drago Žižek kot zastopnik Orla v Ljutomeru. Sklepno besedo je imel prevz. g. pomožni škof, ki je zlasti naglašal našo zvestobo sv. Očetu kot vrhovnemu cerkvenemu poglavarju, škofu domače škofije in našemu vladarju Nj. Vel. kralju Aleksandru. S podelitvijo škofovskega blagoslova se je bil veličastni mladeniški tabor v Jeruzalemu zaključil. S pohvalo moramo tudi omeniti lepo ubrano petje družin moških pevskih zborov Sv. Miklavž-Svetinje v cerkvi in na taboru. Upravičeno je upanje, da bo mladeniški tabor rodil lepe sadove.

Slomškov dom v Sv. Vidu pri Ptuj. V Sv. Vidu, ki je od nekdaj slovel kot nemčursko oporišče, so posvetili novi društveni dom. Po velikem narodnem buditelju imenovan: Slomškov dom priča, da bo ta dom žarišče za versko in narodno kulturo. Blagoslov je bil krasen. Sprejem prevz. g. škofa je bil sijajen. Vse je bilo v venci in slavolokih. Na tisoče ljudstva je svojega škofa navdušeno sprejelo.

NAŠA DRUŠTVA

SV. OČE PROSVETNI ZVEZI V MARIBORU.

Predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec je prejel od zastopnika rimskega papeža v Beogradu naslednje pismo:

»Apostolska nuncijatura, Beograd, št. 9682. Beograd, dne 31. avgusta 1929.

Kakor sem Ti že pisal, sem sv. Očeta obvestil o brzojavki, v kateri si v imenu 5000 udeležencev »Prosvetne zveze« s romanja k Materi božji na Brezjah